

SNOEK

Verteller: Cyriel Peeters, Clinge

In Zeeuws-Vlaanderen zijn heel mooie viswaters en daarom zijn er ook heel wat visclubs. In Sint-Jansteen was er ook zo een, de Weel genaamd. Mijn vader was daar ook lid van samen met dokter Colsen, politiemann Van Remortel en Guust Reijns die op de gemeente werkte. Zelf vis ik ook al vanaf dat ik nog een klein jongetje was. Eerst op stekelbaarsjes. Dat deed ik, samen met vriendjes, in de watergang aan de roterij van Dobbelaer aan de Hogeweg. Dat was destijds de weg van Sint-Jansteen naar Hulst, daar waar nu het industrieterrein van Hulst is. Ik heb dat vissen dus van geen vreemden, want mijn vader was een fanatiek hengelaar. Hij was, wat wij noemen, een echte panvisser. Hij gooide geen enkele vis terug; al wat hij ving ging mee naar huis en als mijn moeder ze niet wilde bakken, leurde hij ze uit in de buurt.

Toen ik nog op de lagere school zat, visten we ook veel op de weel achter de roterij van Vlieger. Maar je kon ons overal aantreffen: bij Heikant aan het Kapersgat, bij Sjef Pol, aan de Put van Patut en achter in de Bokkenpolder in Sint-Jansteen op de put van De Krul. Later zijn we naar de Guil onder Hengstdijk gaan vissen. Daar konden we ons vistuig opbergen bij een neef van mijn vader, Van Gassen. Van Gassen was ook een eigenaardig iemand, maar hoe kan het ook anders, het is familie van ons.

Toen eens op een snikhete zomerse dag, enorme karpers met hun bek open naar lucht lagen te happen vroeg hij: Wie heeft er nu al die emmers in het water gegooit?

Kun je nagaan hoe groot die karpers wel waren.

De Guil was een goed viswater. We vingen er zulke palingen. Zeker anderhalve meter als je ze achter elkaar lei. Is het niet gebeurd, dan kan het nog gebeuren.

Toch was het water waar we het meest aan te treffen waren de Zestigvoet bij Clinge. Ik kwam daar al toen ik nog heel jong was. Ik mocht dan mee met mijn vader, voor op de stang van zijn fiets waar hij een jute baaltje rond gebonden had waar ik dan op kon zitten. Dat was echt wel nodig, anders had ik een hele week met een blauw achterwerk gelopen vanwege de hobbelige kinderkopjes in Clinge. Het valt te begrijpen dat vissen mijn hobby geworden is, al praat ik er volgens Maria, mijn vrouw, meer over dan dat ik het doe.

Ons Maria houdt niet zo van vissen. Vroeger ging ze uit liefde nog wel eens mee. Wat liefde al niet kan doen nietwaar? Maar dat is voorbij, mee gaan vissen bedoel ik. Een enkele keer gebeurt het nog wel eens dat ze meegaat. Ze zit dan naast mij op een stoeltje in het lange, natte gras, maar, zegt ze dan 's avonds: "Nou heb ik het gevoel of ik een hele dag met mijn achterwerk in een emmer water gezeten heb."

Er zitten heel veel snoeken in de Zestigvoet, alleen je moet wel weten waar precies. Een eind voorbij de Bellekreek en de Stierenwei, op het punt waar wij nu staan.

Mijn oom Sooi heeft er eens een van een meter lang gevangen. Nu was hij zijn mes vergeten om de haak uit de keel van die vis te halen. Hij stak er drie vingers in om het zo maar te doen, maar juist op dat moment deed de snoek zijn bek dicht. Oom Sooi kreeg zijn vingers niet meer uit de bek, want al die tandjes, die allemaal naar achter gericht staan, haakten in zijn vingers. Wat nu gedaan? Er zat niet veel anders op dan naar Sint-Jansteen te rijden naar dokter Colsen. Colsen dat was de huisarts die later opgevolgd is door dokter Adriaansens. Maar het was nog een hele onderneming om naar Sint-Jansteen te fietsen met zijn linkerhand aan het stuur en de vingers van zijn rechterhand in de bek van die snoek. Hij moest over Clinge en door de 's Gravenstraat dat ging nog wel. Toch keken alle mensen maar vreemd naar oom Sooi. Wat wil je: iemand met zo'n grote vis aan zijn vingers? En omdat ze op Clinge erg nieuwsgierig zijn, was het praatje nog eerder aan het eind van de straat dan oom Sooi zelf. Aan het café van Pielaet aan de hoek van de Molenstraat moest hij naar rechts afslaan en hij moest natuurlijk richting aangeven. Aan het eind van de Molenstraat moest hij linksaf naar

Kapellebrug en dan over de Roskam, daar bij het café van Mina de Kuiper, die overigens ook nog familie van mij is, weer rechtsaf naar Sint-Jansteen. Maar kunnen jullie het voorstellen: iemand die richting aangeef met zo'n grote vis aan zijn vingers? Die trok nogal wat bekijks, want het leek wel of in Sint-Jansteen ook iedereen toevallig buiten stond. Dokter Colsen heeft een uur werk gehad om de vingers van oom Sooi uit de bek van die snoek te halen.